

TÖHNÄ

4-1993

TÖHNÄ 4 / 1993

JULKAISIJA:

Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:

Jukka Sarpila

TOIMITUSSIHTEERIT:

Henna Oksanen

Kati Palsanen

TOIMITUSKUNTA:

Tiia Helomaa

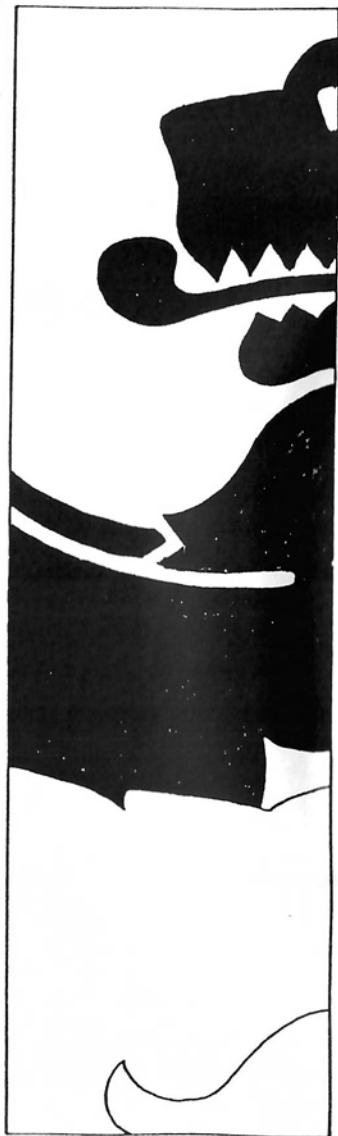
Mona Laine

Johanna Peltola

TOIMIPAikka:

Monikko, Espoo

**SEURAAVA TÖHNÄ ILMESTYY
MAALISKUUSSA**

 Terve TapMelaiset!

 Tämä onkin sitten viimeinen pääkirjoitukseni, sillä en ole enää ensi vuonna lippukunnanjohtaja. Samalla jään myös pois hallituksesta, jossa olenkin toiminut jo kauemmin. Hieman haikeatahan se on, lopettaa hallituksessa olo, mutta opiskelu Jyväskylässä estää sen. No älkää kuitenkaan surko, sillä aion edelleen käydä retkillä ja muissakin lippukunnan tapahtumissa. Ja ainakin Jeturkastilla nähdään. Olen siellä Masin kanssa laittamassa ruokaa.

Ensi vuonna TapMe täyttääkin urheat 30 vuotta, jota on syytä juhlia. Juhlia aletaankin valmistelemaan keväällä, joten kaikki innokkaat järjestelijät ottakaa yhteyttä minuun.

Ei sitten muuta kuin HYVÄÄ UUTTA VUOTTA KAIKILLE!

  Ti Jyrki

HALLITUS 1994

LPKJ

Tommi Laakso

LPKJA

Kati Palsanen

SIHTEERI

Johanna Peltola

RAHASTONHOITAJA

Jyrki Tammivuori

KÄMPPIÄSÄNTÄ

Matti Ylinen

VJN, Sampo
Henna Oksanen

PANTTERIT

MAANTIEKIITÄJÄT

THE HAPSAISET

ANKAT

PIISAMIT

MYMMELIT

LJN, Akela
Mona Laine

TYRANNOSAURUKSET

MESIKÄMMENET

SUDET

MAJAVAT

VAJO, Valtermanni
Matti Ylinen

TYTTÖWALTSUT

POIKAWALTSUT

MUUT JÄSENET. Tua Trappe, Hanna Piskonen ja Tiia Helomaa

Gyyppiretki Korsolammella

8.-10.10. 1993

Perjantai -iltana noin kello kuusi oli sateiselle Tapiola Gardenin edustalle ilmestynyt joukko innokkaita TapMelaisia. Kun bussi oli pakattu päästiin lähtemään. Matkalla poikkesimme Keijiksen kololle, mistä kyytiin tuli lisää johtajia ja varusteita. Kun saavuimme pimeälle parkkipaikalle, huomasimme ettemme olleet paikalla yksin: Korsikselle oli eksynyt myös LouPalaisia, jotka onneksi majoittuivat syvemmälle metsään. Kun tavarat oli roudattu ja leiri pystytetty, söivät kaikki masunsa täyteen ja sitten lyhyen iltanotskin jälkeen tutimaan.

Lauantaiaamuna heräämisemme jälkeen alkoi amupuuron keittäminen ruokaryhmissä. Murkinan jälkeen oli vuorossa rasteja, joilla mm. virkattiin, tunnistettiin kasviksia, katseltiin kuvia, annettiin ensiapua (?) ja aiheutettiin öljykatastrofi. Ohjelman jälkeen syötiin ja leikittiin.

Illalla oli pimeässä metsässä lampun piilotusta, jonka Mikko Y:n joukkue voitti ylivoimaisesti, vaikka em. henkilö olikin bräidiksen jälkeen puolikuollut. Sitten vain iltanuotio ja nukkumaan.

Sunnuntaiaamuna keitimme taas puuroa, mikä onnistui kaikilta jo huomattavasti paremmin kuin lauantaina. Seuraavana askartelimme ryhmissä kipsisiä peikkoja, joista tuli "aika hienoja". Ruuanlaiton ja leirin purkamisen jälkeen alkoi hirmuinen tavaroiden roudaaminen parkkipaikalle, minne bussin oli määrä tulla. Tavaroiden kantamisen jälkeen kaikki jäivät odottelemaan bussia sateeseen, ja tulihan se bussi sieltä ja kaikki pääsivät kuivaan ja lämpimään kotiin.

Vaikka sää ei suosinutkaan oli kaikilla ainakin hauskaa.

Antti K., Tero, Juno ja Jaakko

JUPI & FIGU EUROOPAN VIIMEISESSÄ ERÄMAASSA

Taas oli vuosi kulunut siitä kun viimeksi nokian mustat kumisaappaani olivat jänkhii tallanneet. Ja oli aikakin, kiireisen kesän jälkeen, päästä vikkoksi ns. rentoutumaan tundran rauhaan.

Tällä kertaa olimme päättäneet aloittaa reippaan retkemme Muurmanskin suunnalta Raja–Jooseppi nimisestä paikasta, jonne meidät Ivalon porokylästä ystävällisesti kyyditsi hemaisevan pyylevä Taxilady kiiltelevän mustalla mersullaan. Alunperinhän meitä oli lähdössä 3 henkilöä, mutta Ey:hyn mahdollisen liittymisestä johtuen eräs nimeltä mainitsematon ryhmämme jäsen (((Peki))) joutui hampaat irvessä ja kyyneleet silmäkulmasta vierähdellen vastustamaan erämaan hönkäystä ja vasten tahtoamme suuntaamaan kulkunsa kaukaiseen Britannian saarivaltioon (eihän sitä aina voi voittaa).

Raja–Joosepissa sitten raappahousuihin ja kireään kumitakkiin sonnustauduttuamme (sateen–jumalan tahto) ja hetken turistuamme Frontier Guard nimisen tyypin (mistä lie nimensä saanut), suuntasimme kompassin neulan pohjoiseen ja lähdimme tallustelemaan kohti kaukaisen künkään kuminaa.

Ties kuinka monta tuntia taivallettuamme (erämaassahan tunnetusti ajantaju katoaa) saavuimme Suuren Virran rannoille (Lutto). Tässä vaiheessa Jupi päätti rohkeana miehenä riisua raappahousut, tämä toimenpide tunnetusti johtaa sateen kovenemiseen, mutta jos raappahousut riisuu puun alla ei sateen Jumala sitä näe ja yllätykseksemme loppui vedentulo lähes kokonaan.

Vielä muutaman penikulman seurattuamme jokea saavuimme ensimmäiselle yöpymispaikallemme. Tämä laava muistuttava rakennelma näytti erittäin kutsuvalta ellei sade olisi muodostanut eräänlaista Lokan tekoaltaan pienoismallia sen eteen. Niinpä jouduimme ensimmäiseksi ojja kaivamaan jotta pääsisimme kuivin jaloin nukkumaan.

Seuraavana aamuna heräsimme armeijan kenttäpakkien kolinaan ja makuupussin suuaukon löydettyäni huomasin ettemme olleetkaan nukkuneet yksin, vaan yön hiljaisten tuntien aikana oli kaksi maastopukuista hemmoa ujuttautunut samaan laavuun. Näillä miehillä tuntui olevan vähintäänkin kiire koska emme ehtineet montaakaan sanaa vaihtaa kun he jo olivat syöneet ja pakanneet ja lähtivät juoksumarssia jatkamaan matkaansa.

Päivän vaellus sujuikin meiltä suhteellisen hyvin, emme eksyneet kuin yhden kerran ja rinkkojen painoonkin (n.30 kg) alkoi jo tottua.

n.20 km:n patikoinnin jälkeen saavuimmekin suhteellisen ajoissa Kiertämäjärven autiotuvalle. Nimestään huolimatta autiotupa ei ollut auto, vaan sinne oli pesiytynyt kolme urbaania nuorukaista jotka eivät ilmeisesti ymmärtäneet kämpän ja saunan eroa. Sisällä oli lähes 60 astetta ja erittäin kosteaa. Tästä suuresti kiusaantuneina päätimme piakkoin päivällisen jälkeen jatkaa matkaamme vielä penikulmalla Harrijärven porokämpälle jossa ystävälliset poromiehet eivät sallineet meidän pystyttää teltaamme kelohuvilansa pihapiiriin vaan osoittivat meille yösijan omasta vierashuoneestaan. Ilta sujuikin rattoisasti saunoen ja aitoa poronkärjistystä syöden.

Seuraavana aamuna hyvästelimme ystävälliset isäntämme ja lähdimme pitkälle ja rasittavalle nousulle kohti huippuja. Päämääränämme oli legendaarinen Kuikkapää joka kohoaa n.670 m:n korkeuteen. Tämä oli ensimmäinen kerta matkamme aikana kun pääsisimme todella korkealle, eikä edes pieni sade häirinyt meitä ollenkaan. Ainakaan vielä nousuvaiheessa...

Paljakalle päästyämme sade tulikin jo lähes vaakasuoraan ja lounaan joutuimme syömään lumireunaisen kurun pohjalla, mutta onneksi Kuikkapäättä lähestyessämme sää selkeni sen verran että tunturien huiput paljastuivat pilvien seasta ja voi niitä näkymiä...

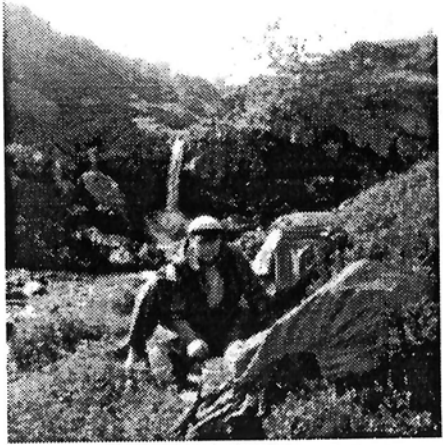
Loppupäivän laskeuduimmekin kohti Anterinmukan autiotupaa, joka on ehdottomasti siistein autiokamppä jossa olen yöpynyt. Perillä söimme, saunoimme ja juteltuamme hetken muiden vaeltajien kanssa nukahdimme.

Neljäs päivä vei meidät taas kohti maailman kattoa. Neljän tunnin vaivalloisen nousun jälkeen pääsimme Siliäselän huipulle (600 m), jossa joutuimme lumipyryn yllättämiksi. Tuli äitiä ja suksia ikävä, mutta pakko oli jatkaa. Seuraavaksi nousimme nimettömälle huipulle joka oli vielä korkeampi, sieltä alas kurun pohjalle ja kohti salaperäistä Vongoivan huippua. Vongoiva oli ollut Tampen edellisen retkikunnan Kaakkoisin etappi joten olihan meidän käytävä kauempana. Hetken mietittyämme päätimme suunnata kohti kartan oikeata alakulmaa. Olimme nääs kuulleet että Tahvontuvalla olisi sauna ja mitä nyt 10 km:n lisälenkistä kunhan saunaan pääsee.

Saunottuamme jatkoimme vielä illan pimentyessä Siulanruoktuun. Jonka päiväkirjasta löytyi mm. Pekin synttärikirjoitus vuodelta -89. 35 km:n päivämatkan jälkeen nukahdimme suhteellisen nopeasti.

Viidentenä aamuna jatkoimme kohti Hammaskurua pienessä tihkusateessa. Hammaskurussa söimme lounaan ja päätimme suunnata kohti Luironjärveä. Olimme jo aikaisemmin päättäneet valloittaa Sokostin (718 m), joka on saariselän korkein huippu, mutta Jupin jalan rikkoutumisesta johtuen jouduimme jo muutaman kilometrin jälkeen eroamaan toisistamme. Jupille lohdutukseksi kerrotakoon että näköala Huipulta ei juuri 30m suurempi ollut johtuen siitä että 400m:stä alkoi tasaisen harmaa pilvi. Tuuli ja sade olivat sitten sitäkin vaikuttavimpia. Ja muistettakoon mainita että Sokostin huipulla on huussi jossa käyminen on kokemisen arvoista. Sitten vaan alas Luirolle saunaan ja nukkumaan.

Kuudes päivä alkoi kuten kaikki muutkin...sateella. Otimme suunnaksi Tuiskukurun ja lähdimme matkaan. Seuraamme liittyi myös eräs Nummelalainen valtaja jonka kanssa Jupi oli liikuskellut jo edellisenä päivänä. Vauhtimme oli kuitenkin liian kova tälle keski-ikäiselle miehelle ja luonaan jälkeen hän sanoikin kiitos ja hyvästi ja jatkoi omille poluilleen. Tuiskukuru on muuten todella näkemisen arvoinen eikä matka Suomunruoktuunkaan lisäännny kuin muutamalla kilometrillä lyhimpään reittiin verrattuna. Suomunruoktuun saavuimme juuri ennen pimeän tuloa. Kämpä oli lähes täynnä ja syötyämme herkullisen kanttarellimuhennoksen ahtauduimme lavereille nukkumaan.

Aamulla heräsimme kauheaan kolinaan. Tietämättäni oli nukkunut tutkimusmatkailija J.T. Stanley'n vieressä, joka oli lähtiessään pudonnut penkiltä ja aiheuttanut suurta melua. Vasta myöhemmin sain tietää että hänellä on vikaa tasapainoelimissä mikä selittäneeikin penkeiltä putoamiset ja ovia päin törmäilyt. Päiväkirjasta luimme Stanley'n olevan matkalla kohti "Ihmemaan ylänköjä" (Sokosti-Ukselmapää) jossa hänen oli määrä tavata Dr. Livingstone. Itse suuntasimme kohti lopullista määränpäättämme Kiilopäätä jonne saavuimmekin jo aikaisin iltapäivällä. Että tällanen reissu tälläkertaa ja Ensivuonna uudestaan...

T: *Fig^u*

HAASTATTELU

1. NIMI: Ville
2. IKÄ: 17
3. KOKO: ai pituus?

4. TOTUUS VAI TEHTÄVÄ ?
- Tehtävä... eikun totuus

KUKA ON LIPPUKUNNAN KUUDENNEKSI KIVOIN TYTTÖ?
-En mä nyt ala ketään täs laittaa järjestykseen... tää on ihan tyhmä kysely.

5. MITÄ TÄMÄ KUVA TUO MIELEESI?

-Tost tulee tota... tiedät sä sellanen...

6. PSYKOLOGINEN TESTI.

MITKÄ NÄISTÄ KUVAA SINUA PARHAITEN?
(suulas, yrmeä, vakava, pirtsakka, inska, paras, epäilyttävä, sulsa, nirso)
-sulsa, pirtsakka ja epäilyttävä

7. SELITÄ SEURAAVAT SANAT:

- a. SILMÄNPALVOJA: vähän sama kuin saatananpalvoja
- b. LAPSUKSET: 2 lasta kävelemässä tiellä
- c. JÄÄVI: alanks mä nyt selostaa sen... en. En mä osaa sitä selittää oikeesti, mut leikisti... se on joku eläin
- d. KORNI: HM... mä en tykkää näistä sivistyssanoista...naismainen
- e. KONTEKSTI: minä.

1. NIMI: Mirkka
2. IKÄ: 14 v.
3. KOKO: koko? pieni
(kysymykset samat kuin edelliselle)

4. - totuus
- kuudenneks kivoin... höh en mä osaa sanoa

5. öö... koira

6. paras, pirtsakka ja ja ää suulas vaikka

7. a. ei, nää on näitä, en mä tiedä mitä se tarkoittaa! Hei mä en haluu tehdä... ihan tosi...(hetkinen). Se vois olla vaikka joku vähän outo tyyppi.

b. lapset mulle tulee mieleen.

c. sellanen ei mikään kummallinen siis ihan tavallinen.

d. no, epäystävällinen vaikka tai töykeä tai jotain

e. konsertti

1. NIMI: Olli Palsanen
2. IKÄ: 14
3. KOKO: 163 cm

4. - totuus
- hm... Tiina

5. - ai mikä... no, sua

6. - no... paras, öö... yrmeä ja pirtsakka

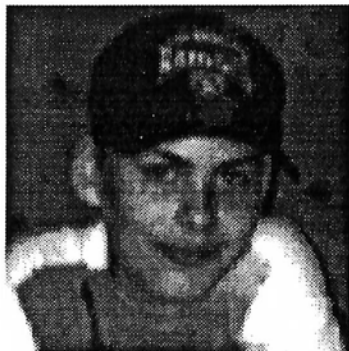
7. a. ai silmäpalvoja? Hm... sil on rillit eli joku rillipäinen

b. lapset

c. Cocis-kioski

d. Rautatieasema

e. liima

-retki kammille 23.2.10.

"Pienen oikea nimi oli Hyvin Pieni Kuoriainen, mutta häntä sanottiin lyhyden vuoksi Pieneksi, milloin hänelle yleensä puhuttiin, mitä ei tapahtunut kovinkaan usein - paitsi milloin joku sanoi:

- No mutta Pieni!

Hän oli viettänyt Risto Reippaan kanssa jo muutaman ja lähtenyt sitten kiertämään harjoitusmielessä piikkipensasta, mutta sen sijaan että hän olisi palannut pensaan toiselta puolelta takaisin kuten olisi olettanut hän ei palannut, ja nyt kukaan ei tiennyt missä hän oli."

... meilläkin oli mukana noin kolmekymmentä "Pientä" joissa kyllä riitti vahtimista...

"-Ei se ole sellaista mitä voi tehdä iltapäivällä, sanoi Nasu nopeasti, se on erityinen aamutekeminen ja sitä täytyy tehdä aamulla mikäli mahdollista kello noin kahdentoista ja kello noin viittä yli kahdentoista välillä..."

... meillä erityinen aamutekeminen oli kipsi-naamareiden tekemistä...

"Miten lie pikku Tikru-paran laita? Se ei isoksi kasva jos mikään ei maita. Ei hunajaa, terhoja, ohdakkeita se huoli: on maku väärä tai piikejä toinen puoli.

Se mikä muille eläimille on mieleen on vaikea niellä tai pahasti pistää kieleen..."

... no hiukan ronkeleita meidän lapsoset, mutta ruokaa ainakin oli riittävästi...

"Ja hän kirjoitti paperin toiselle puolelle:

APUA! NASU (MINÄ)
ja toiselle puolelle:
MINÄ TÄÄLLÄ NASU,
APU APU!"

"-Mitä! sanoi Nasu hypähtäen ilmaan. Sitten hän hypeli vielä pari kertaa ikäänkuin voimistelumielessä osoittaakseen ettei hän suinkaan ollut pelästynyt."

...riehuminen taisi myös tapahtua ikäänkuin voimistelumielessä...

"Puh kysyi Risto Reippaalta oliko ehkä olemassa muitakin vapoja, jotka Pieniälyinen Karhu voisi löytää.

-On Etelävapa, sanoi Risto Reipas, ja Itävapa ja Länsivapakin ovat varmaan olemassa, vaikka niistä ei mielellään puhuta."

"Nasu kertoi ajan kuluksi, mitä hänen isoisänsä Yksityis A oli tehnyt Jäljittämisen Jälkeisen Jäykkyyden poistamiseksi ja miten hänen Isoisänsä Yksityis A oli vanhoilla päivillään potenut Hengen Ahdistusta."
...jäljitysleikki oli jänskkää...

"-Nasu, sanoi Kani, otti esiin kynän ja nuoli sen päätä,
- sinä olet sisuton.
- On vaikeata olla rohkea, sanoi Nasu vähän niiskuttaen, kun on vain Hyvin Pieni Eläin."
...kynttiläpolku vähän pelotti.

"Puh oli käveleskellyt Puolen Hehtaarin Puistoon ja seisoi katsellen sitä mikä ennen oli ollut Pöllön talo. Se ei enää näyttänyt talolta vaan tuulen kaatamalta puulta. Ja kun talo alkaa näyttää tuulen kaatamalta puulta on aika ruveta etsimään uutta."
...luojan kiitos Kammi näytti vielä aivan Kammilta meidän lähtiessämme...

"Nasu tuli takaa Puhin vierelle.

-Puh! kuiskasi hän.

-No mitä?

-Ei mitään, sanoi Nasu ja otti Puhin kypälästä kiinni, tarkistin vain että olet siinä."

...ystävän kanssa kaikki (jopa hiljaa olo?) sujuu.

Muuten, meillä oli kippurakivaa. Muunlaisista tekemisistä voisimme vielä mainita pisteiden kiertelyn, ulkoilun, huivimaskottien teon, lauleskelun ja iltanuotiolun.

Phanne

Leena

HIIPPARI 1993

Eräänä marraskuun viimeisenä aamuna kompuroimme ihme kyllä ajoissa vartiomme kokooonyumispaikalle eduskuntatalon portaiden juureen. Olimme tämänkertaisen Hiippari-aiheen mukaisesti pukeutuneet jenginuoriksi. Ohikulkijat pelkäsivät meitä hurrrjasti. Seuraavaksi kompuroimme yhä enemmän mustelmilla Finlandia-talon luo, mutta sieltä löytyikin vain suuren suuri MUTTA! Järkytys oli melkoinen kun huomasimme ettei siellä ollutkaan väkeä kuin pipoa, vaan tyjää kuin lapasta. "Mutta ei!", huudahtivat Maija ja Tiia yhteen ääneen, "lähtöhän olikin Opskulla!" (suom: ooppertalo) Päästyämme oikeaan paikkaan oikeaan aikaan olimme hyvin onnellisia. Lähdössä olikin jo ruuhkaa (edellämäinittu pipo löytyi).

Kilpailu alkoi meidän osaltamme mielenkiintoisen RIKOSTEEVEEN merkeissä. Siitä saimme kullan kalliita, timantin kovia, hopean arvokkaita ja veden pitäviä vihjeitä päivän TAISTOA varten (Kaisu psst: Toivoa ei ole menetetty!) Kaartin pataljoonassa, Hietaniemessä tutustuimme(?) varuskuntapoiikkiin. Samaisessa paikassa -itse rastilla- tutkimme räjähdelaineryöstöä. Rautatieasemalla oli tapahtunut pahoinpitely. IIIIIIIIIK! Luovaa kiljuntaa... Aivokapasiteettimme pienuudesta johtuen sivuutimme Koffin tehtaan tyylikkäästi keinahdellen, tottakai. Tärkeät lisätiedoy jäivät siltäosin puuttumaan.

Vatsojemme sanottua painavan sanansa suuntasimme kohti ÄMSEE DONALDSIA. Vatsat täpötäysinä lähdimme lopuille rasteille, joista voimme mainita mm. Svenska Skuulanin. Sieltä oli varastettu polkupyörä ja Into-Ville Elimäki oli jättänyt nimimerkkejään moniin paikkoihin. Pääsimme tutustumaan jengiin ja silmäilemään murhapaikkaa.

Lopulta (klo 14.58) päädyimme maaliin Pasilan oikeustalolle. Siellä pääsimme seuraamaan Into-Villen oikeudenkäyntiä. Yritimme myös tunkea itsemme Kympin uutisiin, mutta ilkeä valokuvaajasetä ei näyttäneykään hienoa esiintymispätkäämme TV:ssä. Lopputehtävät olivat kohtuullisen vaikeita ja myöhemmin saimme Planet FunFunissa tietää sijoittuneemme neljänsiksikymmenensiksikuudensiksi (=46).

YES! Kivaa oli, ja löysimme Tiiallekin ikioman elämänkumppanin: Kelta-Matin (HUOM! ei TapMessa).

kirjoittivat: SUVI, TIINA JA ANNA

Heips!

Antti se täältä Amerikoista vaan kirjoittelee. Oltuani täällä jo 3 kuukautta pidän itseäni melko amerikkalaistuneena ja ennen kaikkea, nyt mä oon cool! Se siitä ja nyt asiaan.

Boulder on todella hauska paikka asua. Kalliovuoret alkavat melkein takapihalta, hiihto- ja retkeily mahdollisuuksineen. Täällä kaupungissa sijaitsee myös "CU" eli "UNIVERSITY OF COLORADO", joten kaupunki on täynnä opiskelijoita. Muutenkin tää on vähän "ALTERNATIVE" paikka, paljon uusia ja vanhoja hippejä ja muita mielenkiintoisia tyyppejä. Useimmiten aika ei käy pitkäksi.

Nyt kun talvi on tulossa, niin kaupunki on alkanut tulla todelliseksi hiihtokaupungiksi, vaikka parhaat laskettelu keskuksat on n. 120 km:n päässä. Jos olisin ollut viisas niin olisin ostanut Suomesta Järvisen suksia ja tuonut niitä tänne. Täällä murtomaahiihto on suurta muotia ja Karhun ja Järvisen suksia myydään n. 150 pari (900mk). Olisin nyt rikas.

Eilen kävin mun kaverin Ryanin kanssa Denverissä ostamassa kausikortit Vail:iin, joka on yksi maailman parhaita ja suurimpia hiihtokeskuksia (25 hissiä, yli 120 rinnettä). Vaikka Denveriin ei oo kun n. 50 km, paluu matka vei meiltä 1 1/2 tuntia, sillä lumisade oli melko kova, ja meillä oli kesärenkaat alla. Aikamoinen kokemus.

Mun koulu on varsin kohtalainen. Oppilaita on n. 1800, joten se on yli tuplasti Pohjoksen kokoinen. Koulussa on myös oma Mc Donalds, ja olen melko kyllästynyt siihen ruokaan. Mulla on oppiaineina amerikanhistoriaa, journalismia, kuvista, albergaa ja retkeilyä/ perhokalastusta. Olen myös liittynyt koulun vuorikiipeilykerhoon. Kaikinpuolin menee ihan hyvin. Päätän raporttini täältä tähän.

Enpä, en kertonut vielä mun perheestä. Siihen kuuluu minä (17 v.), Erik (34 v.), Kathy (32 v.) ja Indy (kultainen noutaja 4 v.) sekä Aly (puoliksi Husky, puoliksi susi 4 v.). Ne ovat ihan mukavia ihmisiä, paitsi koirat jotka on ihan mukavia koiria. Nyt lopetan.

Kuvassa ammun vesisumuttimella poikaa joka asuu Intiassa ja tottelee nimeä Rahul.

ANA

P.S. Kuinka moni muu on tiputtanut aurinkolasit GOLDEN GATE sillalta mereen? Liityin kerhoon!

Hyvät naiset ja herrat ! Ladies & Gentlemen ! Mina damer och herrar !
Tapiolan Metsänkävijät esittelee yhden elämää suuremmista
vartioistaan:

THE HAPSIAISET

- matkalla maineeseen

(aplodeja...)

Vartiota voisi kutsua niinsanotuksi uusperheeksi, onhan se
jalostettu kahdesta valior ryhmästä, Norpista ja Minkeistä.

Entistä ehompana, uudella kokoonpanolla ja suunnattomalla
toimintatarmolla THE HAPSIAISET rynnistää maailmankartalle
Suomen upeimpana vartsuna Keijyksellä maaanantaisin ennen
VJN:ää (kirjaimellisesti...Haluaisin ostaa vokaalin...). Kokoukset ovat
riehukkaita ja opettavaisia (myös johtajille).

Palat jo varmasti halusta tietää, keitä tähän extra-super-hyper-sika-
mega-sumeeseen vartioon kuuluu. Saat ainutlaatuisen tilaisuuden
vain tässä Töhnässä kurkistaa salaisuuden verhon taakse.

VARTION JÄSENLISTA:

HEIDI HAUKANHOVI
SUVI "TUTTI" OLLILA
PAULA HATTUNEN
TIINA KORHONEN
TIINA HALLIVUORI
ANNA VEHVILÄINEN
KATARIINA "KATA" HARTIKKA

JOHTAJINA: Mandersson & Raffé
eli Maia & Dorzu
eli Makkuri & Tikkuri
eli Maija & Tiia
(kiitämme lisänimien (sähkö)johtosta)

MEISTÄ VIELÄ KUULET
- THE HAPSIAISET

MAKSETTU MAINOS:

TERVETULOA LOPELLE !

VIETÄ MUKAVA VIIKONLOPPU LOPEN KYLPYLÄSSÄ
TÄYSHOIDOSSA.

Parhaassa tapauksessa voit saada tuntumaa pieniin rakennuspuuhiin, mutta älä huoli, ne eivät ole raskaita eivätkä rasittavia. Toiminnanohjaajat auttavat kyllä ja vastaavat mielellään rakentamiseen liittyviin kysymyksiin (9700-FIGU tai PELASTUS ihan YKS JA 2). Nukut mukavasti sviitissä ja illan mittaan voit käydä tanssimassa uudella parketilla.

Palvelualttiissa Hamburger-restaurangissa syöt hyvin ja sen jälkeen voit käydä nauttimassa virkistäviä kylpyjä ja ruokia talon kotieläimiä sekä tutustua uuteen joulukalenteriin.

TERE TULEMAST !

t. Toiminnanohjaajat & co.

TUNNISTA JOHTAJAT

- kaikkien VJ: den äiti

- Se kalenteri- tyyppi,
joka on täällä vain töissä

- organisaattori,
leikki - täti

- Lippukuntamme
Riekko - Brandon.
"miks ei aina voi olla
perunoita..."

- Lippukunnan Roope
Setä

- Ja parta kasvaa...

- Karhunpesällä luuhaava
Bemari - mies

- PIENI.
Kuvainnollisesti
sanottuna
kokkikolmonen.

- KAUPAN TÄTI, ihan
melkein ykkönen!

- Sählä - hullu, " mulla on
tää kaikki tai ei mitään
periaate"

Jouluretki

17.-19. 12

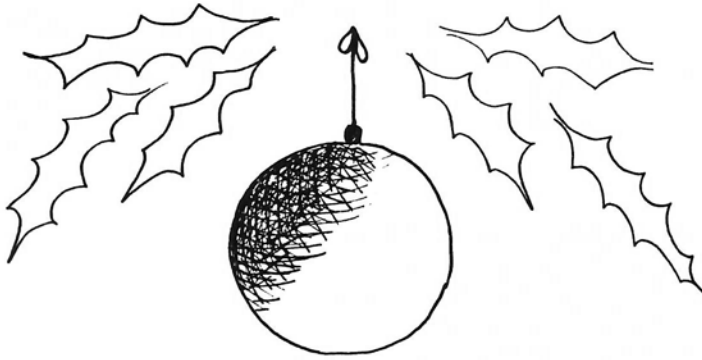

Kun Tapiolassa näytti synkältä ja lokaiselta, lähdimme me hakemaan joulumieltä Lopelta, Karhunpesältä. Illan jo ollessa pimeimmillään ajoi bussi meidät kimpsuinemme ja kampsuinemme suoraan kämpän pihaan. Perinteisten ulkoleikkien lisäksi mahtui perjantain ohjelmaan myös jännä jäljitysleikki, kynttiläpolku ja tietysti iltanuotio.

Hyvin(?) nukutun yön jälkeen pääsi jokainen loistamaan käsityöläisen taidoillaan. Toiset väkersivät ulkona kynttilälyhtyjä, toiset sisällä lumihutaleita.

Töiden valmistuttua meitä kohtasi kauhea uutinen: Joulumuorin puuro oli varastettu! Mutta ei syytä huoleen, sillä se löytyi pian reippaiden retkeläisten ansiosta ja kaikki saivat vatsansa täyteen lämmintä riisipuuroa.

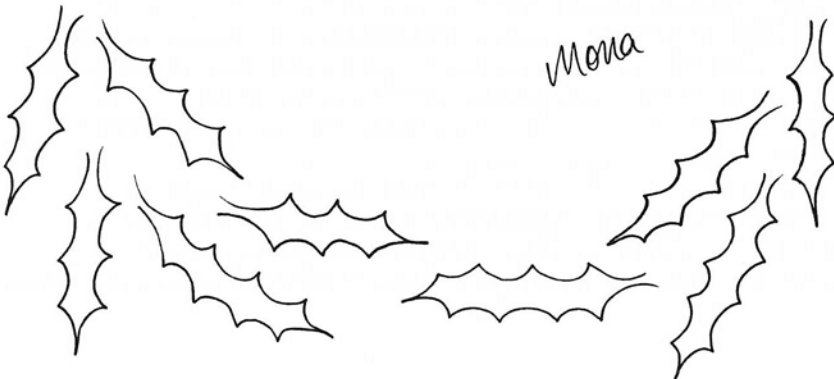

Sitten jatkettiin taas näpertelyä. Pulkkailua, makkaranpaistoa ja lumilyhtyjien ja joulutontujen tekoakin ehdittiin kokeilla ja etsiä Figua ja Masia pimeästä metsästä.

Jouluateria, illan kohokohta, sujui hienosti ja tunnelma oli rauhallinen lukuunottamatta eräitä, jotka eivät näytä tietävän, ettei ruualla saa leikkiä. Iltauotio pidettiin sisällä nauttien Axl Rosen hittibiiseistä ja jouluisista näytelmistä. Kovan laulamisen Joulupukkikin löysi luoksemme ja kaikki kiltit lapset saivat oman joulupussin. Tyytyväisinä, mutta väsyneinä painuimme nukkumaan.

Sunnuntaiaamu valkeni ainakin meille teltassa nukkuneille hyvin kosteana. Maukkaan aamupuuron jälkeen pakkailtiin tavaroita, siivottiin, leikittiin ja laulettiin ja syötiin vielä kerran. PIENTEN ongelmien jälkeen pääsimme lähtemään kotia kohti.

Ainakin minulla oli retkellä hauskaa ja sain taas paljon mukavia muistoja arkea piristämään. Kiitos siitä kaikille mukana olleille ja retken suunnittelijoille !

PJ-kurssi

Mitä kaikkea yli 17-vuotiaan partiolaisen tuleekaan tehdä saadakseen tuon ihmeenihanan nahkaisen osmonsolmun, jota voi sitten liottaa kahvissa tai kuivattaa mikroaaltouunissa saadakseen sen tummumaan ja näyttämään kovasti käytetyltä. No itseasiassa siihen ei tarvitse tehdä muuta kuin uhrata kaksi viikonloppua käydäkseen PJ-kurssin.

Oma PJ-kurssini alkoi pirteällä vaelluksella Nuuksion metsissä. Haikin aikana tutustui kivasti omaan ryhmäänsä ja laavussa nukkuminenkin oli ihan mukavaa, vaikka pakkasta olikin aika runsaasti. Erityisen mieleenpainuvaa oli loimulohen tekeminen iltanuotiolla. Jos kalan sai kypsymään ennen sen kärventymistä, siitä tuli oikein namppaa.

Pääsimme myös tutustumaan ruotsalaisen piirin kämppään Lärkansiin. Muuten ihan kiva, mutta ruotsalaiset eivät ilmeisesti pidä siivoamisesta. Viikonlopun varsinainen opetusanti koostui partioideologian pohdiskelusta. Ihmettelimme kovasti, miksi haluamme viikonloppu toisensa jälkeen lähteä metsään palelemaan ja kuinka voimme tuoda partioaatetta esiin lippukunnissa.

Luentoja oli kovasti paljon ja välillä rupesi peppukin puutumaan, mutta onneksi saimme välillä piipahtaa ulkona leikkimässä taukoleikkejä. Pätkäilimme joitain juttuja pienemmissä ryhmissä, joka mielestäni oli kaikkein antoisinta.

Toisen viikonlopun aiheena oli lippukunta. Suurin osa asiasta oli aika tuttuja, mutta tulivatpa siten kerratuksi. Oli ihan mielenkiintoista kuulla, miten asioita hoidetaan muissa lippukunnissa.

Viimeinen kurssipäivämme huipentui latotansseihin, joissa pääsi oikein tanssimaan. Ruokahuone oli koristeltu heinäpaalein ja ruudullisin pöytäliinoin, ja olipa oikein hanuristikin soittamassa pelimannimusiikkia. Melkein kaikki (HUOM! paitsi Matti) olivat ottaneet kotoa mukaan latotanssivaatteet joissa humpat ja jenkat sujuivat letkeästi. Eikä perinteistä kädenvääntökilpailua, tai köydenvetoakaan oltu unohdettu.

Kaiken kaikkiaan kurssilla oli oikein leppoisaa ja siellä tutustui kivasti uusiin ihmisiin. Ja kun vielä ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi, ja Mattikin muisti olla kuorsamatta voin suositella kokemusta lämpimästi muillekin. Saahan siitä kaupan päälle kivat osmonsolmut.

Tua

Luokitellut ilmoitukset

Mona vaalii lippukuntien välisiä suhteita...	Huom kaikki autoilijat! muistakaa ilmoittaa tieliikennelautakunnallejos meinaatte järjestää onnettomuuden ja tukkia koko tien.
LUOVUTETAAN pienikokoinen Mona EsMeen pullakahvien kanssa.	
Pelastus ihan yks ja 2 !	Kiitokset kaikille Itsenäisyyspäivän lipunnostossa olleille!
Haluatko ostaa vokaalin?	Tervetuloa kotiin Hanski!
- Käsinkö mä teitä lakkaamaan sen lattian? - Et... - Mutta lakkasitte kuitenkin...	Ja kaikki innolla mukaan itseisvastuukeräykseen!
...Vaihdetaan Johanna ja Tiia (2 raksamiestä(naista)) remonttihenkiselle lippukunnalle...	Pikku pojat osaavat kyllä käyttäytyä, mutta isot pojat leikkivät perunamuussi sotaa.
...että tämmönen tapaus!	Jouluretken hittibiisi...
Lopenkin lattiat ovat jo vaakatasossa...	Axl Rose: Joulumaa.
...ja lakattu.	MYYDÄÄN HYVÄKUNTOINEN TURKOOSIN - SININEN KARRIMOR - RINKKA halvalla menee... (n.200mk) kysele Johannalta puh.4524194. Varsinkin sudarit, joilla ei ole vielä rinkkaa!
Voikun mulle tuli taas sellanen olo, että olinpas mä viisas.	MEHUUUU!
Sen kun synnyttät!	MERI CARISMAS !
Auto ei lähde käyntiin... bussi juuttuu tien penkkaan... kuski huutaa ja kiroilee... ja ohi ajajat on raivoissaan... miellyttävää kotimatkaa!	THUNDER

